

Erik Thornström, 08-677 27 08

Finansminister Elisabeth Svantesson
Finansdepartementet
103 33 STOCKHOLM

Hemställan om undanröjande av dubbelbeskattning för batterilagring belägna vid elproduktions- anläggningar

Energiföretagen Sverige hemställer om följande ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1776) om skatt på energi att 11 kap. 13 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse 11 kap. 13 §

Föreslagen lydelse 11 kap. 13 §

Efter ansökan från någon som inte är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3, beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som sökanden efter batterilagring matat in på det koncessionspliktiga nät från vilket elen dessförinnan matats ut.	Efter ansökan från någon som inte är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3, beslutar beskattningsmyndigheten om återbetalning av energiskatten på den elektriska kraft som sökanden efter batterilagring <i>direkt, eller indirekt via ett icke-koncessionspliktigt nät enligt 22 a § punkt 1 c förordning (2007:215) om undantag från kravet på nätkoncession enligt ellagen (1997:857) enligt dess lydelse den 1 januari 2025</i> , matat in på det koncessionspliktiga nät från vilket elen dessförinnan matats ut.
---	--

Denna lag föreslås träda i kraft den 1 januari 2027, men tillämpas på förhållanden från och med den 1 januari 2024.

Bakgrund

Huvudregeln i lagen (1994:1776) om skatt på energi (LSE) är att el som förbrukas i Sverige är skattepliktig.

För den som är skattskyldig som producent, nätinnehavare eller frivilligt skattskyldig inträder skattskyldigheten vid överföring eller förbrukning av el. Med överföring av el menas i detta sammanhang inmatning av el på elnätet, oavsett om det är fråga om stamnätet eller ett regionalt eller ett lokalt nät, liksom kundernas uttag av el från elnätet. Med överföring menas även överföring av el i nät som inte omfattas av koncessionsplikt (jfr prop. 2016/17:1 s. 455). Det finns också ett antal specialsituationer och undantag som inte är aktuella inom ramen för denna hemställan. För den som är skattskyldig som producent, nätinnehavare eller frivilligt skattskyldig enligt LSE inträder skattskyldigheten när skattepliktig el förbrukas av den skattskyldiga (egenförbrukas).

Systematiken i LSE är att el endast ska beskattas en gång och att dubbelbeskattning ska undvikas. Detta görs genom specifika undantag från skattskyldighetens inträde eller rätt till återbetalning av redan beskattad el. Systematiken tillämpas även genomgående för övriga punktskatter.

Dubbelbeskattning av elektrisk kraft vid batterilagring belägen vid elproduktionsanläggningar bör undvikas

Undantaget från skattskyldighetens inträde i 11 kap. 7 § fjärde stycket LSE för en skattskyldigs förbrukning av el för vilken skattskyldigheten tidigare inträtt syftar till att undvika dubbelbeskattning. Utan undantaget skulle dubbelbeskattning uppstå när en skattskyldig överför el till någon annan än den som förbrukar kraften och elen därefter överförs till en förbrukare som är skattskyldig, till exempel när en nätinnehavare överför kraft till ett icke-koncessionspliktigt nät med en extern kund som är skattskyldig. Den som inte är skattskyldig ges återbetalning av energiskatt på el som denne efter lagring i batteri matat tillbaka in på det koncessionspliktiga nät som elen dessförinnan matats ut från (se prop. 2017/18:294 s 99 ff.).

Dubbelbeskattning uppstår dock vid viss batterilagring som är belägen vid elproduktionsanläggningar som är sammankopplade med laddningsbara batterier via ett icke-koncessionspliktiga nät (IKN), se bilaga 1 och 2 för två översiktsbilder över situationer. Tillämplig regel i IKN-förordningen bedöms vara 22 a § punkt 1 c förordning (2007:215) om undantag från kravet på nätkoncession enligt ellagen (1997:857).

Med IKN avses en eller flera starkströmsledningar som innehavaren använder för överföring av el för egen räkning, se 2 § samma förordning. Enligt 22 a § punkt 1 c samma förordning undantas från koncessionskravet ett internt nät som inom ett avgränsat område dras mellan en eller flera anläggningar för produktion av el och en eller flera energilagringsanläggningar med gemensam anslutning till elnätet.

Lagstiftarens intention är som framgår ovan att el som efter batterilagring matats tillbaka in på ett koncessionspliktigt nät från vilket elen dessförinnan matats ut inte ska beskattas. När lagen infördes var det inte vanligt med batterilagring i större omfattning innanför IKN varför rätten till återbetalning begränsades till el som matats in och ut från ett koncessionspliktigt nät. Bestämmelsen har av Skatteverkets tolkats som att in och utmatning måste ske direkt från och till det koncessionspliktiga nätet. I områden med en eller flera elproduktionsanläggningar, där batterier är kopplade till dessa anläggningar via IKN, kan elen överföras genom flera led eller nivåer av elnät som kan ägas av flera olika juridiska personer innan den återförs till ett koncessionspliktigt nät. Detta kan få konsekvensen att elen slutligt kommer beskattas vid flera tillfällen och att återbetalningsregeln för batterilagring inte blir tillämplig, vilket skapar en stor ekonomisk börda för företagen och missgynnar användningen av batterilagring.

Batterilagring är en viktig teknik för att optimera energianvändningen och förbättra elnätets funktion. Genom att lagra el under perioder med låg efterfrågan och hög elproduktion och sedan återföra den till nätet under perioder med hög efterfrågan kan batterilagring bidra till att jämma ut belastningen på elnätet och minska behovet av att bygga ut kapaciteten. Detta är särskilt viktigt vid elproduktion, där produktionen löpande matchas gentemot elnätets energibehov och frekvens. Att gynna batterilagring är också i linje med målet att främja en hållbar och fossilfri energianvändning. Genom att möjliggöra en mer flexibel och effektiv användning av batterilagring kan vi minska beroendet av fossila bränslen och öka andelen förnybar energi i energimixen.

Det finns inga skäl att missgynna batterilagring som överförs via IKN jämfört med att elen åter överförs direkt till ett koncessionspliktigt nät. Båda metoderna bidrar till att optimera energianvändningen och förbättra elnätets funktion. Att missgynna batterilagring via IKN skulle skapa en orättvis konkurrenssituation och motverka målet att främja en hållbar energianvändning.

Främjande av batterilagring är i linje med regeringens energipolitiska inriktningsproposition (prop. 2023/24:105) och som betonar vikten av att främja elektrifiering av energisektorn och ökat behov av flexibilitetslösningar för att nå klimatmålen. EU:s Fit for 55-paket syftar till att minska koldioxidutsläpp och inkluderar åtgärder för att öka andelen förnybar energi. Elektrifieringen av den svenska energisektorn pågår, men batterilagring är av olika skäl underutnyttjad där investeringskostnad, tillgång till lagringskapacitet och en mindre gynnsam total ägarkostnadskalkyl är några hinder. Genom att undanröja dubbelbeskattning och främja batterilagring kan dessa hinder minskas, vilket bidrar till en mer hållbar och effektiv energianvändning.

Ett förtydligande i lagen om skatt på energi om att batterilagring via icke koncessionspliktiga nät inte ska dubbelbeskattas bör införas

Med anledning av den dubbelbeskattningssituation som redogörs för ovan bör det i lagen om skatt på energi införas ett förtydligande om att inmatning och utmatning till det koncessionspliktiga nätet ska anses ha skett även om det finns icke-koncessionspliktiga nät mellan det koncessionspliktiga nätet och den enhet där batterilagringen har ägt rum.

Genom att ändra 11 kap. 13 § i lagen om skatt på energi (LSE) så att den som inte är skattskyldig ska ges rätt till återbetalning av energiskatt för den el som lagrats i ett batteri, oavsett om elen sedan återförs till samma koncessionspliktiga nät direkt, eller indirekt via ett icke koncessionspliktigt nät, undviks dubbelbeskattning.

För den som är skattskyldig i egenskap av producent, nätinnehavare eller frivilligt skattskyldig ska skyldigheten att betala energiskatt på el även fortsättningsvis inte inträda vid överföring av el till någon som inte är skattskyldig enligt 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 LSE om skattskyldighet tidigare inträtt för elen. Undantaget från skattskyldighetens inträde gäller också fortsättningsvis inte för el som omfattas av ovanstående rätt till återbetalning.

Det är således inte fråga om att all el som matats in i ett batteri (energilager) bör vara återbetalningsberättigad. Detta då det särskilt hos mindre aktörer kan förväntas att viss del av den lagrade elen inte återförs till det koncessionspliktiga nätet utan i stället förbrukas bakom anslutningspunkten för andra ändamål (jfr aa s.101). Det är inte heller fråga om att undanta privat batterilagring, i till exempel ett småhus, från skatt eftersom en uttrycklig förutsättning är att överföringen av el sker till det koncessionspliktiga nätet direkt eller indirekt via ett icke-koncessionspliktigt nät enligt 22a § punkten 1c förordning (2007:215) om undantag från kravet på nätkoncession enligt ellagen (1997:857).

Vi vill också framföra att det framöver bör genomföras en större översyn av energiskattereglerna för att undvika dubbelbeskattningssituationer vid batterilagring då det med den snabba utbyggnadstakt av storskaliga batterier som sker kan väntas uppstå fler typsituationer där dubbelbeskattning riskerar ske.

Ikraftträdande

Lagändringarna bör träda i kraft den 1 januari 2027. Eftersom det är angeläget att åtgärda konkurrenssnedvridningen, komma till rätta med dubbelbeskattningssituationen och främja investeringsklimatet för batterilagring bör regeln tillämpas retroaktivt. Återbetalningar bör därför kunna ske från den 1 januari 2024.

Konsekvensanalys

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som är nödvändig i det aktuella lagstiftningsärendet och avseende de aspekter som ska belysas enligt 6 och 7 §§ förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning. Det sker mot bakgrund av tillgängliga uppgifter och i den omfattning som är möjlig.

Syfte och alternativa lösningar

Föreslagna förändringar syftar till att undvika att samma el belastas med skatt vid två tillfällen, dvs. att undvika dubbelbeskattning. När förändringen av skattskyldigheten gjordes 2018 var inte avsikten att samma el skulle beskattas flera gånger. En generell bestämmelse om att skattskyldigheten inte ska inträda vid batterilagring skulle vara en alternativ lagstiftningsteknik, men bedöms sannolikt inte vara lämplig för batterilagring och förbrukning i till exempel småhus som dock skulle innebära ett relativt stort undantag och kunna få större offentligfinansiella kostnader.

Offentligfinansiella effekter

Mot bakgrund av att förslaget syftar till att undanröja en ej avsedd dubbelbeskattning som därtill endast torde beröra ett begränsat antal företag bedöms den offentligfinansiella effekten av förslaget vara försumbar.

Effekter för företagen

Hur många företag som kommer att beröras av förslaget är inte möjligt att bedöma med större säkerhet. Åtgärden bedöms emellertid endast beröra ett begränsat antal företag. Även om åtgärdens sammanlagda offentligfinansiella effekt är begränsad så kan en fördubblad beskattning vara mycket betungande för det enskilda företaget och påverka investeringsbeslut. Åtgärden innebär att dessa företag inte behöver betala energiskatt på el som redan belastas av energiskatt.

Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Förslaget torde i huvudsak innebära en temporär och begränsad ökning av arbetsbördan för Skatteverket då förslaget medför att ett fåtal företag kan förväntas söka omprövning av energiskatten.

Förslagets förenlighet med EU-rätten

Förslaget bedöms vara förenligt med energiskattedirektivet (rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet) och bedöms även i övrigt vara förenligt med EU-rätten.

Övriga effekter

Förslaget bedöms för närvarande endast ha försumbara effekter för hushållen. Förslaget bedöms inte ha effekter på det kommunala självstyret, sysselsättning, inkomstfördelning, den ekonomiska jämställdheten, miljö eller integration.

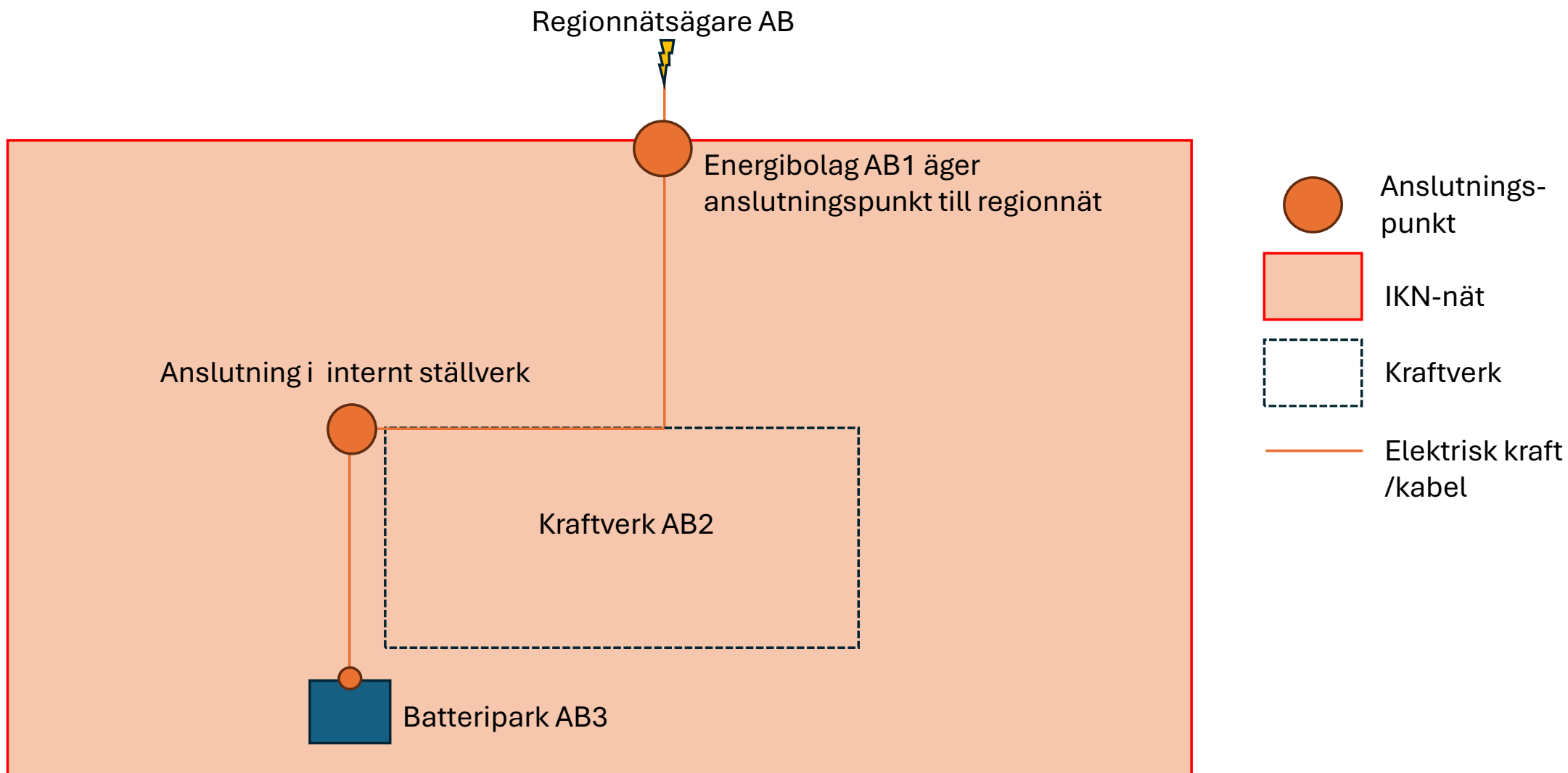
Åsa Pettersson

VD, Energiföretagen Sverige

Bilaga 1 och 2

Principskisser över de aktuella situationerna

Bilaga 1

Bilaga 2

